

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/191/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4111236032
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Kalmanová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4111236032.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a členov senátu JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Dagmar Podhorcovej, v právnej veci navrhovateľky: O. P., bytom G. XXX, I., zastúpená Advokátskou kanceláriou Gabriel Orlík, s.r.o., v mene ktorej koná Mgr. Gabriel Orlík, konateľ, proti odporcovi: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrey Cvikovej, s.r.o., Kubániho 16, Bratislava, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 16.10.2013 č.k. 19C/211/2011-141, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a v časti výroku o trovách konania účastníkov **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi **n e p r i z n á v a** náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zrušil rozhodcovský rozsudok sp. zn. RK-1232/10-EK vydaný rozhodcom JUDr. Erikom Končokom, so sídlom v Bratislave, Kocel'ova 9, 31.08.2011, vo zvyšku návrh zamietol a trovách konania rozhodol v zmysle § 142 ods. 2 OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Rozhodnutie vo veci samej odôvodnil ust. § 3 ods. 1, § 4 ods. 1, 2, § 40 ods. 1, § 41 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní a § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Konštatoval, že bývalý manžel navrhovateľky O. P. uzatvoril s odporcom ako veriteľom dňa 20.10.2006 zmluvu o revolvingovom úvere, vystupoval ako dlžník a navrhovateľka ako spolu dlžníčka. Na základe tejto zmluvy bol dlžníkovi poskytnutý úver vo výške 2.389,96 eura, ktorý sa zaviazal splácať v 36 splátkach po 66,39 eura mesačne. Navrhovateľka zmluvu o úvere podpísala 19.10.2006. Dňa 09.10.2008 poskytol odporca dlžníkovi nový revolvingový úver vo výške 1.593,31 eura, ktorý mal dlžník splatiť v 24 splátkach po 66,39 eura. Ku dňu 20.05.2010 bola splatená čiastka 2.289,64 eura a keďže došlo k omeškaniu so splácaním úveru, odporca si v rámci rozhodcovského konania okrem nesplatennej istiny vo výške 1.693,76 eura uplatnil aj zmluvnú pokutu 905,21 eura a rozhodcovským rozsudkom mu bola priznaná suma 2.598,97 eura. Vyššie uvedeným rozhodcovským rozsudkom rozhodca JUDr. Erik Končok zaviazal bývalého manžela navrhovateľky a navrhovateľku na zaplatenie sumy 2.598,97 eura s 9 % úrokom z omeškania od 29.03.2010 do zaplatenia a náhradu trov konania. Rozsudok bol navrhovateľke doručený 28.10.2011, predmetný návrh podala 28.11.2011. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 10.11.2011 a vykonateľnosť 15.11.2011. Súd prvého stupňa konštatoval, že v danom prípade bolo medzi účastníkmi uzatvorená zmluva s vopred pripraveným obsahom zo strany veriteľa, tzv. typová formulárová zmluva, keď bývalý manžel navrhovateľky a navrhovateľka ako spoludlžník nemohli individuálne ovplyvniť obsah pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Zmluva o úvere je zmluvou spotrebiteľskou, a preto bolo potrebné posudzovať ju aj podľa ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, rovnako tak aj neprijateľnosť podmienok zmluvy. Za také sa považujú najmä

ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní (§ 53 ods. 4 OZ). Konštatoval, že rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu inak je neplatná, z obsahu zmluvy o úvere a pripojených úverových podmienok nie je zrejmé, že by spĺňali náležitosti v zmysle zákona, teda, že došlo k podpisu úverových podmienok spoločnosti oboma sporovými stranami, čím by založili rozhodcovskú doložku. Nemožno z nich vyvodiť, že obsahujú nepochybné prejav vôle účastníkov zmluvy o úvere, že s ňou boli oboznámení a súhlasili s úverovými podmienkami. Z týchto dôvodov súd rozhodcovskú doložku uvedenú iba v úverových podmienkach odporcu nepovažoval za platne uzatvorenú a preto právomoc rozhodcu na rozhodovanie sporu účastníkmi konania nebola daná. Okrem toho v rozhodcovskej doložke sú uvedení konkrétni rozhodcovia, ktorí môžu vo veci rozhodovať, pričom rozhodca JUDr. Končok ani nemal právomoc rozhodovať, a preto bolo potrebné rozhodcovský rozsudok aj v zmysle § 40 ods. 1 písm. c) zákona o rozhodcovskom konaní zrušiť. Súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľky v časti o určení, že rozhodcovská doložka je neplatná a že sankcie pre prípad omeškania sú neprijateľnou zmluvnou podmienkou s odôvodnením, že rozhodcovský rozsudok zrušil a uvedené vo výroku považoval za nadbytočné.

Proti zamietajúcej časti rozsudku výroku o trovách konania podala odvolanie navrhovateľka, ktorá navrhla rozsudok zmeniť a návrhu vyhovieť a priznať jej náhradu trov prvostupňového odvolacieho konania. Nesúhlasila s tým, že rozhodnutie o určení neprijateľnosti zmluvných podmienok je nadbytočné, pričom vytykala súdu prvého stupňa, že z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejmé, ako sa vypořiadal s jednotlivými časťami petitu, keď len konštatoval nadbytočnosť petitu týkajúce sa neprijateľnosti zmluvných podmienok, avšak túto časť rozsudku dostatočne nezdôvodnil. Jeho odôvodnenie je vnútorne rozporné, keď sa v celom svojom rozsahu venuje tomu, že rozhodcovská doložka je neprijateľná zmluvná podmienka. V závere uvádza, že o danom nároku nerozhodol, pretože je to nadbytočné. Vytykal súdu prvého stupňa, že opomenul časť textu ako aj výrok ohľadom neprijateľnosti sankcie, podľa judikatúry musí odôvodnenie dať odpoveď na všetky otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany a uplatnených nárokov, inak ide o porušenie práva na súdnu ochranu.

Odporca k odvolaniu písomné vyjadrenie nepodal.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP pri súčasnom verejnom vyhlásení rozsudku za splnenia podmienok uvedených v § 214 ods. 3 v spojení s § 156 ods. 3 OSP dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

Predmetom konania je návrh navrhovateľky, ktorým sa domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku sp. zn. RK-123/10/EK, vydaného rozhodcom JUDr. Erikom Končokom dňa 31.08.2011 a určenie, že rozhodcovská doložka dojednaná v bode 18 v Zmluvných dojednaniach zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, preto je neplatná a neplatné sú aj sankcie pre prípad omeškania dojednané v bode 14 zmluvných dojednaniach v zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Neplatnosť rozhodcovského rozsudku odôvodnila tým, že zmluva, na základe ktorej odporca poskytol dlžníkovi úver, je spotrebiteľskou zmluvou a súčasťou zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky - zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere, ktorý ako povinná nemohla ovplyvniť, pretože boli vopred pripravené pre veľký počet dlžníkov. Okrem toho bola v zmluvných podmienkach začlenená podmienka riešenia sporov - rozhodcovská doložka, podľa ktorej všetky spory vyplývajúce alebo súvisiace so zmluvou budú riešené cestou príslušného súdu alebo pred rozhodcom v rozhodcovskom konaní. Túto rozhodcovskú doložku ako zmluvnú podmienku formuloval v štandardnom formulári zmluvy, individuálne nedojednanú a považuje ju za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Za neprijateľnú považovala aj sankcie uvedené v bode 14 zmluvných dojednaní v zmluve, pretože spôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech navrhovateľa ako spotrebiteľa. Okrem toho poukázala aj na neoprávnenosť vydaného rozhodcovského rozsudku s odôvodnením, že ho viedol rozhodca, ktorý na jeho vydanie nebol určený. Súd prvého stupňa rozsudkom, ktorý je predmetom preskúmania odvolacím súdom zrušil rozhodcovský rozsudok vydaný rozhodcom JUDr. Erikom Končokom dňa 31.08.2011, vo zvyšnej časti týkajúcej sa neprijateľnosti zmluvných podmienok riešenia sporov - rozhodcovskú doložku a sankcií pre prípad omeškania návrh zamietol. Navrhovateľka podala odvolanie proti zamietajúcej časti rozsudku, výrok rozsudku, ktorým bol zrušený rozhodcovský rozsudok odvolaním napadnutý nebol a nadobudol právoplatnosť. Predmetom preskúmania odvolacím

súdom sa stal druhý výrok rozsudku súdu prvého stupňa, ktorý súd zamietol s odôvodnením, že ide o výrok nadbytočný, keďže rozhodcovský rozsudok zrušil a súvisiaci výrok o trovách konania.

Navrhovateľka vytýkala súdu porušenie práva na súdnu ochranu, keďže rozsudok nedáva odpoveď na všetky jej námietky.

V zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd (ďalej „dohovor“), každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby všeobecný súd sa stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov.

Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej „ústava“) a práva na spravodlivý proces podľa cit. čl. 6 ods. 1 dohovoru nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov, resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecných záväzných právnych predpisov, ktorý predkladá účastník konania.

Podľa § 157 ods. 2 O. s. p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané, a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal, a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 O. s. p.).

Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami, a predstavami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre (limity) zákonného rozhodnutia (§ 157 ods. 2 O. s. p.), pričom účastníkovi konania musí dať odpoveď na podstatné (zásadné) otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných a samotné rozhodnutie ovplyvňujúcich súvislostiach. Právo (účastníka) a povinnosť (súdu) na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyplýva z potreby transparentnosti služby spravodlivosti, ktorá je esenciálnou náležitosťou každého jurisdikčného aktu (rozhodnutia). Citované zákonné ustanovenie sa totiž chápe aj z hľadiska práv účastníka na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ktorého imanentnou súčasťou je aj právo na súdne konanie spĺňajúce garancie spravodlivosti, a toto ustanovenie treba vykladať a uplatňovať aj s ohľadom na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva [(ďalej len „ESLP“), porovnaj napr. rozsudok vo veci García Ruiz proti Španielsku z 21. januára 1999, sťažnosť č. 30544/96, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1999-I] tak, že rozhodnutie súdu musí uviesť presvedčivé a dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené. Rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle okolností každej veci.

Pre účely prejednávanej veci treba uviesť, že podstata rozhodcovského konania upravená zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len Zákon o rozhodcovskom konaní) spočíva v mimosúdnom riešení sporov, pričom samotné rozhodcovské konanie je alternatívou konania pred všeobecnými súdmi. Podľa § 1 ods. 1 predmetom úpravy citovaného zákona je rozhodovanie majetkových sporov vzniknutých z tuzemských a medzinárodných obchodnoprávných a občianskoprávných vzťahov, ak je miesto rozhodcovského konania v SR, ako i uznanie a výkon tuzemských a cudzích rozhodcovských rozhodnutí v SR. Ods. 2 a 3 tohto ustanovenia stanovujú predmet rozhodcovského konania tak, že to môžu byť len spory, o ktorých môžu účastníci uzavrieť zmier a vylučuje spory statusové, týkajúce sa nehnuteľností, spory súvisiace s núteným výkonom rozhodnutí a spory, ktoré vzniknú v priebehu konkurzného a vyrovnacieho konania. Jedným z predpokladov založenia právomoci rozhodcovského súdu je jeho zmluvný základ (§ 3 Zákona o rozhodcovskom konaní). Ust. § 3 ods. 1 Zákona o rozhodcovskom konaní rozhodcovskú zmluvu charakterizuje ako dohodu medzi

zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní. V súlade s § 40 zák. č. 244/2002 Z. z. možno tuzemský rozhodcovský rozsudok napadnúť žalobou na príslušnom všeobecnom súde len z taxatívne vymedzených dôvodov. Ide o prípady uvedené v § 40 ods. 1 písm. a) až j) Zákona o rozhodcovskom konaní.

Podľa § 40 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len "zákon o rozhodcovskom konaní") účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak a) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3), b) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní, c) jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy, d) sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala, a účastník rozhodcovského konania túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namietal, e) účastník rozhodcovského konania, ktorý musí byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takto zastúpený alebo v mene účastníka rozhodcovského konania vystupovala osoba, ktorá nebola na to splnomocnená a jej úkony neboli ani dodatočne schválené, f) sa na vydaní rozhodcovského rozsudku zúčastnil rozhodca, ktorý bol rozhodnutím podľa § 9 vylúčený pre predpojatosť alebo ktorého vylúčenie účastník rozhodcovského konania pred vydaním rozhodcovského rozsudku nie zo svojej viny nemohol dosiahnuť, g) bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17), h) sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona, 14) alebo i) bol rozhodcovský rozsudok ovplyvnený trestným činom rozhodcu, účastníkov konania alebo znalca, za ktorý bol právoplatne odsúdený, j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Podľa § 43 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní, ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodov podľa § 40 písm. a) a c), pokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

Podľa § 43 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní, ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z iného dôvodu, ako je uvedený v odseku 1, rozhodcovská zmluva zostáva v platnosti. Rozhodcovia zúčastnení na zrušenom rozhodcovskom rozsudku sú z nového prerokovania a rozhodnutia veci vylúčení. Ak sa účastníci konania nedohodnú inak, budú noví rozhodcovia ustanovení podľa § 8.

Žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku (§ 41 ods. 1 veta prvá Zákona o rozhodcovskom konaní).

V prípade, ak niektorý z účastníkov oprávnene popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy, táto skutočnosť zakladá dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku súdom podľa § 40 ods. 1 písm. c) Zákona o rozhodcovskom konaní. Porušenie hmotnoprávných predpisov súd skúma najmä pri sporoch, ktorých jedným z účastníkov je spotrebiteľ v prípade žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku z dôvodu uvedenom v § 40 ods. 1 písm. j) cit. zákona. V takomto prípade sa súd pri rozhodovaní o žalobe na zrušenie rozhodcovského rozsudku musí zaoberať aj otázkou, či pri rozhodovaní došlo k porušeniu všeobecne záväzných predpisov na ochranu spotrebiteľa, najmä posúdiť, či pri rozhodovaní rozhodcovského súdu došlo k porušeniu § 53 Občianskeho zákonníka, v súvislosti s dojednaním neprijateľných zmluvných podmienok. Otázkou, či pri dojednaní rozhodcovskej doložky ide o neprijateľnú podmienku treba posudzovať na jednej strane podľa vnútroštátnych právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa a na druhej strane z pohľadu judikatúry Súdneho dvora Európskej únie najmä v súvislosti s ochranou spotrebiteľov ako slabšej strany.

Okrem toho odvolací súd dodáva, že z rozsudku Súdneho dvora (prvá komora) zo dňa 26. októbra 2006, vec C-168/05 Elisa María Mostaza Claro proti Centro Móvil Milenium SL vyplýva, že Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že vyžaduje, aby vnútroštátny súd, na ktorý je podaná žaloba o zrušenie rozhodcovského rozhodnutia, posúdil neplatnosť rozhodcovskej zmluvy a zrušil toto rozhodnutie z dôvodu, že uvedená zmluva obsahuje nekalú podmienku, hoci spotrebiteľ sa dovoľával tejto neplatnosti nie v rámci rozhodcovského konania, ale výlučne v rámci žaloby o zrušenie.

Odvolačný súd po preskúmaní napadnutého rozsudku v zamietajúcej časti ako aj v časti náhrady trov konania, ktorému predchádzalo dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke. Z výsledkov vykonaného dokazovania ako aj z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že rozhodcovský rozsudok, citovaný vo výroku rozsudku zrušil z dôvodu, že jeden z účastníkov rozhodcovského konania - navrhovateľka, poprela platnosť rozhodcovskej zmluvy (§ 40 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z.z.). Správne konštatoval, že išlo o formulárovú zmluvu, ktorá bola vopred pripravená na pretlačení formulári, dlžník nemal možnosť podmienky zmluvy ani podmienky uvedené v úverových podmienkach odporcu a v rámci nich ani rozhodcovskú doložku namietat' rovnako tak ani navrhovateľka ako spoluvlastníčka. Uvedené dôvody súd uznal ako právne relevantné pre vyslovenie neplatnosti rozhodcovského rozsudku. Správny je aj záver súdu prvého stupňa, aj keď podľa navrhovateľky nedostatočne odôvodnený o tom, že výrok o neprijateľnej zmluvnej podmienke o rozhodcovskej doložke a o sankcii pre prípad omeškania v zmluvných dojednaniach v zmluve o revolvingovom úvere sú v tomto štádiu konania nadbytočné. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že v § 43 ods. 1 zákona rozhodcovskom konaní je ustanovený ďalší postup súdu v prípade, že rozhodne o zrušení rozhodcovského rozsudku, pretože je tu daný niektorý z dôvodov podľa § 40 písm. a) a c). V tomto prípade súd pokračuje v konaní s tými istými účastníkmi, ktorí boli ako účastníci označení a v rozsahu, ktorý bol uvedený v návrhu na začatie rozhodcovského konania alebo vo vzájomnej žalobe. Rozhodcovská zmluva sa tak stáva bezpredmetnou a vec bude prejednaná a rozhodnutie o občianskom súdnom konaní, v rámci ktorého bude povinnosťou súdu prvého stupňa podrobiť zmluvné podmienky obsiahnuté v spotrebiteľskej zmluve tzv, súdnej kontrole a to v zmysle, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech navrhovateľky ako spotrebiteľa. V tejto súvislosti bude súd prvého stupňa skúmať aj navrhovateľkou v odvolaní namietané dôvody neprijateľnosti zmluvnej podmienky.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania ako vecne správny v zmysle § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP tak, že úspešnému odporcovi v odvolacom konaní náhradu trov tohto konania nepriznal, pretože si ich náhradu neuplatnil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.